תנא דבי ר' ישמעאל ק"ו מה בגדי זהב כו'. תימה ותנא דבי רבי ישמעאל נופיה הכא גמר בגדי לבן מבגדי זהב ולקמן תנא דבי רבי ישמעאל [איפכא וי"ל דתנא דבי רבי ישמעאל] גמר טבילה מבגדי לבן לבגדי זהב כר"י ומבגדי זהב לבגדי לבן כרבי וקתמר למה לי תרי קראי כיכתוב חד ויתי לידך מיניה והייט דקא דייק הי כיכתוב לי כתב בבגדי זהב לא לאו בגדי לבן בקל וחומר ומה בגדי זהב וכו' דאיכא למיפרך וכן איפכא: **נפקא** שמעון. ואם תאמר אם כן מאי איצטריך לעיל למימר דר"י נפקא ליה מדרבי טבילה בבגדי לבן ניתי נמי מדר' אלעזר ברבי שמעון להיקשא דמקיש פסיטה ללבישה וימא הכי מה לבישה דבגדי זהב שהוא לובש טעון טבילה כדנפקא ליה לר"י מורחץ אף בגדים שהוא פושט (בהס) שהם של לבן כשהוא לובשן יהא טעון טבילה וי"ל אי לא למיכן היקשא כי הא גוונא אי לא מצינו למיגמר מיניה קידוש לפסיטה דימא הכי מה שהוא לובש שהם של זהב כשהוא לובשן טעון טבילה אף של לבן שהוא פושט כשהוא לובשן טעון קידוש ולא צריכא להאי דרשא דהאי קידוש ללבישה בגדי לבן מקיש אתיא כמו קידוש לבגדי זהב וא"כ לא היה דרשינן היקשא אלא לטבילה בגדי לבן אבל קידוש לפסיטה לא היה נפקא לן הילכך איצטריך קרא לטבילה וממילא דרשינן היקשא לקידוש כדתמרן לעיל: **אם** כן היא לה עבודה באחר. ה"ל הוה מלי למיפרך אם כן הוי לה שחיטה בשנים כיון דאם לא מירק פסול ואם שנים שוחטין זבח אחד אפילו זה אחר זה פסול כדמוכח בפרק השוחט (חולין דף כט.). וא"ת ומאי קשיא ליה (מעבודה באחר) הא בפ' מרף בקלפי (נקמן דף מב.) איכא מאן דמכשיר אפילו שחיטה פרו בזר ואפילו מאן דפוסל הייט דוקא פרו דאתי לאוכל היום דקאי עליה אהרן וחוקה אבל תמיד לא שייך לאוכל יום הכפורים לא קאי עליה אהרן וחוקה בשחיטה כיון דלאו עבודה היא ויש לומר דמכל מקום פסול מדרבנן ויש"מ משום דמריקה טרך קבלה ולא יהא כשר אלא מי עדיף מישוט סימן בתרא מרוב קמא ושוד יש"מ כיון דהא דאמר שחיטה לאו עבודה היא הייט כמו שפירש רבינו יעקב מאורלייא"ש* לפי שמוהגת אף בחולין והאי מילוק לאו מעכב בחולין ח"ל הוי עבודה ולא יהא כשר אלא מי

*) נגמ' הגי' להיפך דטבילה בקידוש ודברי רבינו ל"ע דבקידוש לא צריכון להקשא דכתיב במקום קדוש ע"ש.

תוספות ישנים

תנא דבי ר' ישמעאל ק"ו. ולקמן קאמר ליה איפכא ותנא דבי רבי ישמעאל ידע שיש להקשות לאיזה ניכא ולאיזה ניכא ויש לו פסוקים לגמור: שבן כפרתן מרובה כו'. פי' שכן מכפרים הרבה כל הבגד כולה ובקונטרס פי' שמכפרים על כל עבירות של (בשם זב וחקמת) כל הבגד לא אתי שיר דהא איכא המשנה שבגדלתו ומידוהו היו בגדי לבן מצחין במכבר על כל עבירות. ריב"ם. אלא דקאמר הכא דאיכא דרבי יהודה אמר"ג דלית ליה לעיל ק"ו דר"ח דילמא הייט דמשום דיום"כ נזופה אית לן למישבר ק"ו והדא מילתא היא דאמר לעיל: **הביאו** לו תמיד. אע"פ שיש אחר עבודות אם לפני שחיטה אינן כשרות אלא בכה"ג דמקמה דלא שייכא כ"כ לעבודת התמיד כל"ל ועי' ש"ש.

תנא דבי רבי ישמעאל קל וחומר מה בגדי זהב שאין כהן נכנס בהן לפני ולפנים טעון טבילה, בגדי לבן שנכנס בהן לפני ולפנים אינו דין שטעון טבילה איכא למפרך מה לבגדי זהב שכן כפרתן מרובה אלא נפקא ליה מדרבי, אמר רבי מנין לחמש טבילות ועשרה קידושין שטבל כהן גדול ומקדש בו ביום ת"ל כתונת בד קודש ילבש הא למדת שכל המשנה מעבודה לעבודה שטעון טבילה אשכחן מבגדי זהב לבגדי לבן, מבגדי לבן לבגדי זהב מנין? תנא דבי רבי ישמעאל קל וחומר מה בגדי לבן שאין כפרתן מרובה טעונין טבילה, בגדי זהב שכפרתן מרובה אינו דין שטעונין טבילה איכא למפרך מה לבגדי לבן שכן נכנס בהן לפני ולפנים הלינו דקתני ואומר בגדי קודש הם ורחץ את בשרו במים ולבשם. וחמש עבודות הן תמיד של שחר בבגדי זהב עבודתם היום בבגדי לבן אילו ואיל העם בבגדי זהב, כף ומחתה בבגדי לבן, תמיד של בין הערבים בבגדי זהב, ומנין שכל טבילה וטבילה צריכה ב' קידושין תלמוד לומר ופשט ורחץ ורחץ אלבש הא בטבילה לחיב? אם אינו עונין לטבילה דנפקא ליה מבגדי קדש הם תנו עונין לקידוש, ולכתביה רחמנא בלשון קידוש? הא קמ"ל דטבילה כקידוש מה קידוש במקום קדוש, אף טבילה במקום קדוש, ורבי יהודה קידוש מנא ליה? נפקא ליה מדרבי אלעזר בר' שמעון. אמר רב חסדא הא דרבי מפקא מדר' מאיר ומפקא מדרבנן: מפקא מדרבנן דאילו רבנן אמרי כשהוא לבוש מקדש ואילו אמר כשהוא פושט מקדש ומפקא מדר' מאיר דאילו ר"מ אמר הך קידוש בתרא כשהוא לבוש מקדש ואילו אמר כשהוא פושט מקדש *אמר רב אחא ברי יעקב הכל מודין בקידוש שני שלובש וארר כך מקדש, מ"ט דאמר קרא "אל המזבח" "מ שאינו מחוסר אלא גישה יצא זה שמחוסר לבישה וגישה, א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי: לא רב חסדא אית ליה דרב אחא ולא רב אחא אית ליה דרב חסדא דאם כן לרבי הוו ליה חמיסר קידושין: הביאו לו את התמיד קרצו וכו': מאי "קרצו"? אמר עולא לישנא דקטלא הוא אמר רב נחמן בר יצחק מאי קרא "עגלת יפתה מצרים קרץ מצפון בא בא" מאי

כפרתן מרובה. שמשמש בהן כל ימות השנה לכל עבודה פנים דיום הכפורים לאינה מכפרת אלא על טומאת מקדש וקדשיו כדאמרינן בשבועות (דף ז): **נפקא ליה מדרבי.** "כתונת בד קדש ילבש" וכתיב "לבד מבשרו". לפרושי מתניתא דלעיל קא מהדר: תורה אור **פינו דקפני.** במילתא דרבי ואומר בגדי קדש הם והכי דרשי ליה תלה הכתוב טעם הטבילה בשביל שהם בגדי קדש ללמדך שכל חליפות בגדי קדש בו ביום טעונין טבילה ובגדי זהב גם הם קדש: **פלגי נטבילה כפיב.** דהא כתיב בשרו: הכי גרסינן אם אינו ענין לטבילה דנפקא ליה מבגדי קדש הם הכא לענין קידוש: **פפ קמ"ל.** מדאפקי' בלשון טבילה דילפינן טבילה מיניה: **פפ קידוש בפקוס קדוש.** כדכתיב בה במקום קדוש אף טבילות הבאות מחמת מחלפות היום במקום קדוש אבל טבילה דאמוקה לא ילפת מיניה דהא לאו דאורייתא היא אלא יסודה. דמפקא ליה דהאי קרא לטבילת בגדי זהב לא דרשי "בגדי קדש הם" קידוש מנא ליה: **אמר רב אפפא כו'.** קסבר רב חסדא דוקא מ"ר ופשט ורחץ ורחץ ולבש שני קידושין בין פשיטה ולבישה אחד לפני טבילה ואחד לאחריה קודם לבישה: **מפקא מדר' מאיר.** מולאה היא מכלל דבריו של ר"מ לא סבירא ליה כר"מ דאמר"ג דאמרינן במתניתין פשט וקידש ידיו ורגליו דס"ל קידוש שלפני הטבילה אחר פשיטה הוא פליג עליה מיהא בקידוש שני דקאמר אחר לבישה הוא כדקתני ברייתא דר"מ לעיל לבש קידוש ידיו ורגליו: **פכל מודים.** ואפילו רבי שהקידוש הסמוך לפני העבודה כשהוא לבוש מקדשו: **לא רב אפפא.** דאמר מילתיה דרבי חוקא בני שני קידושין בין פשיטה ללבישה: **אים ליה דרב אחא.** דאמר קידוש אחר לבישה בעינן: **לא רב אחא.** דבעי קידוש סמוך לעבודה: **אים ליה דרב אפפא.** דבעי לרבי שני קידושין כשהוא ערום דאם כן דאית ליה לרבי ג' קידושין בכל מבילה ב' כשהוא ערום ואחד כשהוא לבוש: **כרוב שנים.** הכשר שחיטה בגמלום: **וכי מאחר ששנינו.** בשחיטה חולין וזרוק של אחד כמוהו ממילא שמעינן דוב שנים כשנים: **למה שנינו.** בגדה רוב אחד בשוח וכו': **יכול יהא פסול מדרבנן.** הואיל וכל מלמד לדם הוא לריך פסול וכי תנן "רובו של אחד כמוהו" בחולין תנן: לכך

ר' אחא בר יעקב * אוסרן דבי מודה דקדוש שני: כשהוא לבוש: דבר ← קדש

נוטאן מבנך ◇ מה' אאוראיים מדר' טיל בר' בעיון סדר הקידוש פטיל ולבישה

גליון השים גמ' מי שאינו מחוסר אלא גישה. כעין זה מולין דף קלה ע"א וש"נ:

מאות ל:ל ורחצו אהרן ובניו מאתו אות ידיהם ורגליהם בלבד בז בקודש אל שאל מעוד ירחצו מים ולא יאחזו אז בלעתם אל האהל לעבד אשה זה"

*) כתוב פסיקתא ר' איתן והבהרתי לעיל

תוספות ישנים

תנא דבי ר' ישמעאל ק"ו. ולקמן קאמר ליה איפכא ותנא דבי רבי ישמעאל ידע שיש להקשות לאיזה ניכא ולאיזה ניכא ויש לו פסוקים לגמור: שבן כפרתן מרובה כו'. פי' שכן מכפרים הרבה כל הבגד כולה ובקונטרס פי' שמכפרים על כל עבירות של (בשם זב וחקמת) כל הבגד לא אתי שיר דהא איכא המשנה שבגדלתו ומידוהו היו בגדי לבן מצחין במכבר על כל עבירות. ריב"ם. אלא דקאמר הכא דאיכא דרבי יהודה אמר"ג דלית ליה לעיל ק"ו דר"ח דילמא הייט דמשום דיום"כ נזופה אית לן למישבר ק"ו והדא מילתא היא דאמר לעיל: **הביאו** לו תמיד. אע"פ שיש אחר עבודות אם לפני שחיטה אינן כשרות אלא בכה"ג דמקמה דלא שייכא כ"כ לעבודת התמיד כל"ל ועי' ש"ש.

א) ל"ל דקא תמיד מילתא דחכיבא עפי': ב) אפי' בחיטה הכ"ד ואח"כ מה"ד מהדר מעבלה וכו' ולא מיירי בתה"ד דמקמה דלא שייכא כ"כ לעבודת התמיד כל"ל ועי' ש"ש.